

stille paa Benene her i Danmark, kun bliver en Taabelighed og intet andet.

Det er og bliver altsaa Militærudgifterne, som have Hovedskylden for den finansielle Elendighed, hvori Staten for Tiden befinder sig; her er det, Forklaringen ligger til den Nødstilstand, hvori vi ere stedte, og for os Socialdemokrater staar det som det eneste naturlige, at naar der skal indvindes Besparelser, som virkelig kunne hjælpe med til at bringe Statshusholdningen paa Fode, maa det være vore Militærudgifter, man først og fremmest lægger for med. Det staar for os som det eneste naturlige, ikke blot af finansielle, men ogsaa af almindelige nationale Hensyn. Men under det herskende politiske System er den Vej ufremkommelig. Alt andet ofres, naar blot Militarismen kan trives, og Militærudgifterne ere hellige og ukrænkelige, dem maa der ikke røres ved. I hvilken Grad Regeringen er gennemificeret med Militarisme, og i hvilken Grad den sætter alle andre Hensyn til Side, faar man det allertydeligste Indtryk af, naar man anstiller en Sammenligning mellem Finanslovkommissionens Betænkning og det foreliggende Finanslovsforslag. Det er kun med megen Beklagelse og megen Betænkelighed, at vi se Kommissionen foreslaa en Række meget betydelige Nedsættelser af Udgifterne paa de civile Omraader, Nedsættelser, som sikkert ville bringe en ikke saa helt ringe Forstyrrelse og volde et ikke saa helt ringe Minus for den økonomiske og kulturelle Udvikling herhjemme. Her har Kommissionen ikke lagt Fingrene imellem. Se vi derimod paa dens Forslag angaaende de militære Budgetter, er det ganske faa og rent minimale Beløb, som det drejer sig om. Tilsammen beløbe de af Kommissionen foreslaaede Nedsættelser paa Krigs- og Marineministeriets Budgetter sig til 263,000 Kr., deraf falde tilmed de 64,000 Kr. paa de civile Institutioner under Marineministeriet, saaledes at der kun bliver 199,000 Kr.s Nedsættelse tilbage paa de egentlige militære Budgetter. Det er ikke en Gang Attende-Delen af den samlede foreslaaede Besparelse, det er saa beskedent som overhovedet muligt. Men hvordan har saa Regeringen stillet sig til disse Forslag? Jeg vil henstille til de ærede Medlemmer at gøre det Eksperiment at lægge Kommissionsforslagene Side om Side med Finanslovsforslaget og se, hvorledes Regeringen paa det ene Punkt efter det andet har negligeret Kommissionens Indstillinger. Jeg maa trætte Dem med nogle Eksempler. Finanslovkommissionen foreslaar under Nummer 203 en Besparelse paa 6,000

Kr. i Husleje til 3 Divisionsgeneraler. Under Nummer 206 foreslaar den en Besparelse paa 1,500 Kr. til Udgivelse af militær Faglitteratur, under Nummer 215 en Besparelse af 7,825 Kr. til Generalstabens topografiske Afdeling, under Nummer 216 en Besparelse paa 6,500 Kr. til Overkrigsretten, under Nummer 219 en Besparelse paa 1,400 Kr. til Værftskommissionens Sekretær. Alle disse Besparelser har Regeringen simpelt hen strøget og ikke taget det mindste Hensyn til. Andre Steder har den reduceret de foreslaaede Beløb meget betydeligt. Under Nummer 206 foreslaas det at spare 15,800 Kr. som Tilskud til Officersforeningen og nogle Underofficersforeninger; Regeringen nøjes med 800 Kr.s Nedsættelse i Stedet for 15,800 Kr. Under det samme Nummer foreslaas det at spare 20,000 Kr. som Tilskud til fælles Formaal indenfor Afdelingerne, Regeringen nøjes med 6,700 Kr. i Stedet for 20,000 Kr. Under Nummer 208 foreslaas det at spare 4,000 Kr. til Repræsentation, Regeringen nøjes med 3,000 Kr. Under Nummer 209 foreslaas det at spare 7,500 Kr. til Præsteoffer, Regeringen foreslaar at nøjes med 4,000 Kr. Under Nummer 210 foreslaas det at spare 7,500 Kr. til Honorar, Rejsehjælp og Understøttelse, Regeringen nøjes med 3,000 Kr. Under Nummer 224 foreslaas det at spare 5,000 Kr. til Søofficerer i fremmed Tjeneste og i Koffardifart og deslige, Regeringen nøjes med 3,000 Kr. Under Nummer 226 foreslaas det at spare 1,500 Kr. som Tilskud til Udgivelse af et Tidsskrift for Søvæsen, Regeringen nøjes med 500 Kr. Under samme Nummer foreslaas det at spare 5,000 Kr. som Tilskud til Søofficersforeningen, Søløjtnantsselskabet og en Søunderofficersforening, Regeringen nøjes med 1,500 Kr. Paa de Punkter, jeg har nævnt, har Kommissionen i alt foreslaaet at spare 89,525 Kr., medens Regeringen nøjes med 22,500 Kr. og skænker Militaristerne de 67,025 Kr. Hvis der saa endda var Plan i det, hvis der var System deri, men det synes, som om der har hersket en ren Tilfældighed, en ren Vilkaarlighed. Tag f. Eks. det Tilskud, jeg før nævnedes, til Officersforeningen i København og forskellige Underofficersforeninger. Kommissionen har foreslaaet at stryge hele Historien, men Regeringen har nøjedes med at stryge 800 Kr. af Tilskuddet til Underofficersforeningen, medens Officersforeningens Tilskud af 9,000 Kr. er forblevet ubeskaaret. Det er maaske under Hensyn til de meget betydelige Udgifter, Officersforeningen har under Posten selskabelige Sammenkomster. Man finder i Bilaget til Finanslovkommissionens Betænk-